Numer 2. Tarnów dnia 15 czerwca 1897. Rok I.

WYCHODZI
2 razy miesięcznie
t. j. na początku
i w połowie każdego
miesiąca.

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa w Tarnowie.

PRENUMERATA
rocznie 1 złr.
dla abonentów nie uwolnionych od opłaty pocztowej
rocznie 1 złr. 50 ct.

Część I.

Urzędowe ogłoszenia i rozporządzenia c. k. Starostwa.

L. 13531.

Okólnik
w sprawie rewirów rybackich.

Na podstawie ustawy o rybołostwie z dnia 31. Października 1887 (Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 37) **podzieliło c. k. Namiestnictwo** edyktem z dnia 28 grudnia 1894. L. 99034 w myśl postanowień §. 13. rozp. c. k. Namiestnika Galicyi z 21. sierpnia 1890 (Dz. u. kraj. Nr. 39) **całą rzekę Dunajec i jej dorzecze** tj. wszystkie dopływy od źródeł do ujścia wraz z temi dawnemi łożyskami i odnogami, które się z nią łączą, chociażby tylko peryodycznie, w sposób dla przepływu ryb przydatny, **na 34 rewirów rybackich dzierżawnych. Z tych rewirów następujące obejmują gminy i obszary dworskie Tarnowskiego powiatu:**

1) *Rewir XVI.* obejmujący rzekę Dunajec z dopływami od ujścia strumyka Paleśnicy aż do granicy starego koryta Dunajca pod Szczepanowicami w obrębie gmin: Wróblowice, Roztoka, Olszyny, Janowice, Dąbrówka szczepanowska, Nakle, Szczepanowice i Wielka wieś.

2) *Rewir XVII.* obejmujący rzekę Dunajec z dopływami od granicy starego koryta Dunajca pod Szczepanowicami do granicy gmin Bogumiłowice i Świerczków w obrębie gmin: Szczepanowice, Zawodzie, Błonie, Zgłobice, Zbylitowska góra, Bogumiłowice, Łukanowice i Mikolajowice.

3) *Rewir XVIII.* obejmujący rzekę Dunajec od granicy między gminami Bogumiłowice i Świerczków do granicy między gminami Biała i Bobrowniki wielkie, tudzież rzekę Białę z dopływami, od granicy między gminami Koszyce wielkie i Koszyce małe aż do jej ujścia do Dunajca w obrębie gmin: Ostrów, Gosławice, Komorów, Rudka, Świerczków, Biała, Koszyce wielkie, Dąbrówka infułacka, Chyszów, Klikowa i Tarnowiec.

4) *Rewir XIX.* obejmujący rzekę Dunajec od granicy między gminami Bobrowniki wielkie i Białą do granicy między gminami Niedomice i Żabno w obrębie gmin Bobrowniki wielkie i małe, Partyń, Siedlec, Ilkowice, Sawka, Głów i Niedomice.

5) *Rewir XXXIV.* obejmujący rzekę Białę od granicy między gminami Łowczów i Łowczówek do granicy między gminami Koszyce małe i Koszyce wielkie w obrębie gmin: Koszyce małe, Rzuchowa, Szczepanowice, Pleśna, Łowczówek, Woźniczna, Kłokowa, Świebodzin i Radlna.

6) *Rewir XXXV.* obejmujący rzekę Białę z dopływami od granicy między gminami Łowczów i Łowczówek do granicy między gminami Kielanowice i Dąbrówką w obrębie gmin: Łowczów, Buchcice, Garbek, Tuchów, Kielanowice, Piotrkowice i Zabłędza.

7) *Rewir XXXVI.* obejmujący rzekę Białę z dopływami od granicy między gminami Kielanowice i Dąbrówka do granicy między gminami Gromnik i Bogoniowice w obrębie gmin: Dąbrówka tuchowska, Burzyn, Siedliska, Chojnik, Gromnik, Lubaszowa i Golonka.

Po stanowczem ukończeniu tego rozdziału, zarządzone zostały przez wysokie c. k. Namiestnictwo rozprawy ofertowe, na podstawie których **zostały obecnie wszystkie wyżej wymienione rewiry rybackie wydzierżawione** dnia 23 kwietnia przez tutejsze c. k. Starostwo na mocy upoważnienia c. k. Namiestnictwa z dnia 17 grudnia 1896 l. 106169 **następującym oferentom:**

a) rewir XVI i XVII. Drowi Adamowi Jordanowi w Więckowicach za czynszem rocznym 150 zlr.

b) rewir XVIII. i XIX. J. O. ks. Eustachemu Sanguszce w Gumniskach za czynszem rocznym 150 zlr.

c) rewir XXXIV. Leopoldowi Dietlowi w Rzuchowej za czynszem rocznym 15 zlr.

d) rewir XXXV i XXXVI Władysławowi Rozwadowskiemu za czynszem rocznym 17 zlr. na lat 10. od dnia zawarcia kontraktu.

Czynsz dzierżawny za rewir dzierżawiony przypada tym, którzy dotychczas byli uprawnionymi do rybołostwa na pojedyńczych przestrzeniach nowo utworzonych rewirów w miarę rozległości ich wód rybnych do rewiru wcielonych.

Ponieważ obliczenie udziałów w czynszu dzierżawnym jest przedewszystkiem w myśl §. 20. powołanej ustawy rzeczą samych uprawnionych do rybołostwa w rewirze, przeto wyznacza c. k. Starostwo **termin do 15 lipca br.** do zawarcia i przedłożenia mi odnośnej ugody. W razie nie dojścia takiej ugody do skutku, zostanie rozdział czynszów w myśl ustawy rybackiej z urzędu przeprowadzony.

Podając to do publicznej wiadomości, zwracam nadto uwagę, że **od tej chwili ustają wszelkie prawa łowienia ryb** w wodach do wymienionych rewirów należących — dawniej z jakiegobądź tytułu wykonywane — **i odtąd jedynie wymienieni wyżej dzierżawcy mają wyłączne prawo rybołostwa** w wydzierżawionych przez siebie rewirach. Dla uniknięcia ewentualnych nieporozumień przy ustaleniu granic poszczególnych rewirów, należy trzymać się tej zasady, iż gdzie granica gmin, będąca zarazem granicą między rewirami, nie przecina rzeki w poprzek, lecz biegnie środkiem rzeki, należy uważać za właściwą granicę — linię poprowadzoną w poprzek rzeki do przeciwległego brzegu, od punktu, w którym górna granica między gminami dotyka po raz pierwszy wody.

Dzierżawcy rewirów rybackich obowiązani są posiadać ustawą przepisane **karty rybackie** na czas dzierżawy ważne, które zostaną wydane za zgłoszeniem się po myśli §. 66. powołanej na wstępie ustawy dla wymienionych rewirów przez c. k. Starostwo w Tarnowie (podlegają opłacie stempl. 1 zlr.)

Dzierżawcy są nadto obowiązani do strzeżenia swych wód utrzymywać **zaprzysięgłą straż**, względnie mogą utrzymywać służbę pomocniczą, która ma być również zaopatrzona w przepisane karty rybackie, przez dzierżawcę wystawione na jeden rok kalendarzowy (winne być ostemplowane marką stpl. na 15 ct.). Formularze na te karty otrzymać można w c. k. Starostwie w Tarnowie za zgłoszeniem się po cenie kosztów.— **Inne zaś osoby**, które przez dzierżawcę za opłatą lub bezpłatnie przypuszczone będą do łowienia ryb, muszą się zaopatrzyć **w wystawioną na nazwisko książeczkę rybacką**, którą wydawać będzie za poświadczeniem dzierżawcy **wydział rewiru rybackiego na trzy lata** za opłatą 5 złr., którą to kwotę wraz ze stemplem 50 ct do podania dołączyć należy.

Ponieważ przewidziane w ustawie rybackiej Wydziały rewirowe rybackie dotąd zaprowadzone **nie zostały**, przeto obecnie **funkcye tych wydziałów spełniać będzie Wydział krajowy we Lwowie**.— W obec tego taksę rewirową przewidzianą w §. 22 ust. ryb. mają dzierżawcy składać wprost w Wydziale krajowym; książeczki rybackie (nie karty) wystawiać będzie również Wydział krajowy, do którego odpowiednie podania wnosić należy.

Wreszcie zaznaczam, że w myśl ustawy rybackiej obowiązane są Zwierzchności gminne, Przełożeni obszarów dworskich, c. k. Żandarmerya i zaprzysiężone organa policyi rzecznej czuwać nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy i dostrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości politycznej władzy powiatowej, — celem wdrożenia postępowania karnego. — W szczególności karygodne są przekroczenia przepisów **o policyi rybackiej** zawarte w §§. 54 do 68. powołanej wyżej ustawy rybackiej pod względem połowu i sprzedaży ryb, przyrządów do rybołóstwa i legitymacyj rybackich, wreszcie co do ochrony rybactwa. — O sposobach dochodzenia i karania przekroczeń, traktuje rozdział IX. ustawy rybackiej w §. 79 do 82.

Przy tej sposobności **zwracam z naciskiem uwagę Urzędów miejskich i gminnych, PP. Przełożonych Obszarów dworskich i c. k. Żandarmeryi**, że na podstawie ustawy rybackiej w ustanowionych porach ochrony dla poszczególnych gatunków ryb, nietylko połów tych ryb jest zakazany i ma być karany, ale **także sprzedawanie** tychże ryb na targach lub w handlach, domokrążenie i **podawanie ich w restauracyach**.

Dlatego i w tym kierunku ścisły nadzór należy do obowiązków władz, mających nawet w myśl §. 79. u. r. prawo rewizyi składów kupieckich.

Obowiązek ten ciąży w szczególności także na organach **policyi targowej** co do zakazu wydanego na podstawie §. 64. przez polit. władzę krajową.

Zakazy te, co do nie dopuszczenia pewnych narzędzi do połowu, oraz połowu i sprzedaży pewnych gatunków ryb w pewnych okresach czasu wydane zostały rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 21 sierpnia 1890 l. 55133, ogłoszonem w dzienniku ustaw kraj. Nr. 38 (Artykuł II, V i VI).

Zakazane sposoby łowienia są:

1. Dynamit i w ogóle środki explodujące,
2. trutki,
3. środki odurzające w ogóle,
4. wieszanie na jazach i szluzach więcierzy, plecionek itp.
5. ustawianie stałych przyrządów połowu w wodach bieżących przez przestrzeń dłuższą, jak połowa szerokości łożyska wody przy najniższym stanie,
6. stale do brzegów przymocowane wędki lub t. z. sznury nocne,
7. stale umocowane do brzegu sieci o otworach mniejszych niż 7×10 cm,
8. samołówki z pręcia, drutu itp. o otworach mniejszych jak 4 cm. 3½.
9. sieci i saki wszelkiego rodzaju których oka w mokrym stanie są mniejsze jak 2½ centimetra w kwadrat.

Czasy ochronne dla cenniejszych gatunków są:

1. dla boleni od 16 Marca do 30 kwietnia,
2. dla jaziów od 16 maja do 30 Czerwca,
3. dla lipieni od 16 Marca do 15 Maja,
4. dla głowacic od 16 Marca do 15 Maja,
5. dla świnek od 1 Kwietnia do 15 Maja.
6. dla wyrozubów od 1 Kwietnia do 31 Maja,
7. dla czopów od 1 Kwietnia do 31 Maja,
8. dla sandaczów od 1 Kwietnia do 31 Maja,
9. dla cyrt od 16 Maja do 30 Czerwca,
10. dla brzan od 16 Maja do 30 Czerwca,
11. dla pstrągów od 16 Września do 15 Grudnia,
12. dla łososiów od 16 września do 15 Grudnia,
13. dla raków:
 a) dla samca od 1 Października do 31 Marca,
 b) dla samicy od 1 Października do 31 Lipca.

Okólnik ten, a w szczególności przepisy o legitymacyach rybaków i policyi rybackiej, należy jak najobszerniej ogłosić, przedewszystkiem między ludnością nad rzekami do rewirów włączonemi mieszkającą i między rybakami.

Tarnów dnia 10. czerwca 1897.

C. k. Starosta.

L. 18380.

Okólnik

w sprawie świadectw do starania się o konie rządowe wojskowe na prywatny użytek.

Wydarzyły się wypadki, że osoby prywatne, którym na podstawie świadectwa gminnego, wystawionego po myśli §. 3. instrukcyi, wydanej okólnikiem c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Stycznia 1884. l. 575; zarząd wojskowy powierzył do użytku konie wojskowe z kadrów obrony krajowej na przeciąg lat 6, już po upływie kilku miesięcy, z powodu nadwerężonych stosunków materyalnych, opuściły swą dotychczasową siedzibą, pozostawiając konie urzędowe bez dozoru i furażu, przez co naraziły na szkodę zarząd wojskowy, który odebrawszy te konie, musiał je z powodu sprawdzonych wad jako niezdatne do służby wojskowej wybrakować.

W skutek polecenia Wys. c. k. Namiestnictwa z d. 28. Maja 1897 l. 43967 zwracam uwagę Naczelników gmin i Przełożonych obszarów dworskich, że wystawiając wzmiankowane świadectwa, niezgodne z istotnym stanem rzeczy, narażają się na odpowiedzialność i nawet na obowiązek odszkodowania skarbu wojskowego. **Należy bowiem przy wystawianiu odnośnych świadectw postępować z jak największą oględnością**, a gdyby stosunki osobiste i majątkowe starającego się o konie rządowe nie dawały dostatecznej gwarancyi, że odbierający należycie je utrzymywać będzie, wystawienia świadectwa odmówić, a przynajmniej polityczną władzę powiatową o złych stosunkach starającego się o konie osobnem pismem lub ustnie zawiadomić.

Tarnów 5. czerwca 1897.

C. k. Starosta.

L. 17738.

Okólnik
do Magistratów i Zwierzchności gminnych.

Według sprawozdania ces. i król. Konsulatu w Filadelfii, stosunki robotnicze w okręgu kopalń węgla Pensylwanii wschodniej w Ameryce, gdzie poddani austryaccy i węgierscy, przebywający na terytoryum tego Konsulatu, najliczniej są osiedleni, pogorszyły się bardzo w ostatnich czasach. — Dzienniki codziennie prawie donoszą o zastanowieniu pracy w kopalniach węgla, tudzież połączonych z niemi zakładach przemysłowych, albo o zniżeniu płacy i wybuchłych z tego powodu strejkach, do których robotnicy austryaccy i węgierscy zazwyczaj się przyłączają. Podobnież ciągle mowa o nędzy robotników w kopalniach antracytu, a to z tego samego powodu.

Tak niekorzystne stosunki robotnicze nie ograniczają się do okolic kopalń węgla, owszem z wielu innych stron Stanów zjednoczonych, a mianowicie z Pittsburga i Nowego Yorku nadchodzą podobne doniesienia, a w Chicago w ciągu zimy nędza robotników doszła do tego stopnia, że 50.000 rodzin, nie mających zarobku ani majątku, tylko wskutek wcześnie zorganizowanej przez policyę miejską społecznej akcyi ratunkowej zdołano uchronić przed śmiercią głodową. Nie inaczej ma się rzecz w Filadelfii, gdzie wielu z osiadłych tam 6—8.000 poddanych austryackich i węgierskich, przepędzić musiało zimę bez pracy, a tylko liczne zakłady dobroczynne zdołały łagodzić nędzę.

W obec tak niekorzystnych stosunków klasy robotniczej w Stanach zjednoczonych Ameryki północnej, uderza ilość wychodźców z Austro-Węgier, podana w sprawozdaniu jeneralnego komisarza przychodźczego w Washingtonie za rok 1896, na 65.103, z czego 34.205 z Austryi i 30.898 z Węgier, a to tem bardziej, że cyfra ta od roku 1891/2, to jest od rozpoczęcia wychodźtwa do Stanów zjednoczonych jest największa.

Wzrost ten przychodźtwa zbiega się bardzo niekorzystnie z peryodycznym zastojem handlowo-przemysłowym.

Wielkie tłumy wychodźców austryackich i węgierskich, należące prawie wyłącznie do klasy robotniczej, przybyły do Ameryki w chwili, gdy popyt za siłami roboczemi spadł poniżej przeciętnej miary, a nawet wychodźcy, obznajomieni z stosunkami miejscowymi i przybyli dawniej w czasach pomyślniejszych, nie mogli znaleść dostatecznego zarobku.

Wzywam Wójtów, ażeby zwracali uwagę na te stosunki osobom, mającym chęć emigrowania do Ameryki.

Tarnów dnia 10. czerwca 1897.

C. k. Starosta.

L. 17952.

Okólnik

W ostatnich czasach wychodźcy galicyjscy poczynają napływać do Argentyny Dlatego c. i k. Konsulat w Buenos-Ayres zwraca uwagę, że w kraju tym wynik zbiorów tegorocznych jest bardzo niepomyślny, a w prowincyach Santa-Fé i Entre-Rios szarańcza cały plon zniszczyła, tak, że robotnicy rolni nie mają wcale zatrudnienia. W obec tego wychodźcy do Argentyny liczyć mogą na los znośny, jeżeli posiadają fundusz dostateczny do utrzymania się przez rok cały. Posiadając fundusz taki, znajdą bez trudności grunta do zadzierżawienia, ale od żadnego właściciela nic oprócz gruntu nie otrzymają i czynsz spłacą wprawdzie dopiero po zbiorach, ale przez ten czas utrzymywać się muszą z własnego funduszu.

Uzyskanie innego zarobku jest zaś także z tego powodu bardzo utrudnione, że z wychodźcami galicyjskimi nie można się rozmówić, wobec czego każdy woli godzić innych robotników.

Z tych powodów wychodźtwo do Argentyny w chwili obecnej nie jest korzystne.

Tarnów 10 czerwca 1897.

Okólnik
do wszystkich Zwierzchności gminnych.

Wzywam Zwierzchność gminną. aby przypomniała zapasowym rezerwistom, którym ulga z §§. 31. 32. i 33. ustawy wojskowej (klerykom, nauczycielom i właścicielom gospodarstwa), przyznaną została — że termin do przedłożenia dowodów, iż tej ulgi na rok 1897 nie utracili, upływa z końcem Czerwca r. b. — i że nie przedłożenie tych dowodów w terminie, pociągnie za sobą utratę ulgi.

Tarnów, 9. czerwca 1897.

L. 19576.

Okólnik.

W skutek życzenia król. włoskiego Rządu, wys. c. k. Ministerstwo handlu z porozumieniem z wys. c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych, oznajmiło reskryptem z dnia 18. maja 1897. L. 22832, że książki robotnicze wystawione należycie przez władze włoskie, mają być uważane za dostateczną podstawę do wystawiania książek robotniczych przez władze austryackie, o ile te włoskie książki robotnicze zawierają dostateczne daty do wypełnienia wszystkich obowiązkowych rubryk tutejszych książek robotniczych, stósownie do przepisów §§. 79. i dalszych ustawy z 8. marca 1885. Dz. p. p. nr. 22.

Równocześnie wys. c. k. Ministerstwo powołując się na reskrypt z 23. października 1885. L. 36389. zwróciło ponownie uwagę, że w obec obowiązujących policyjnych przepisów paszportowych nie jest dopuszczalne, aby książki robotnicze wystawiane cudzoziemcom, zaopatrywane były przez tutejsze polityczne lub rządowe policyjne władze klauzulami jako legitymacya do podróży.

O tem zawiadamiam Zwierzchności gminne, celem zastósowania się przy wystawianiu książek robotniczych.

Tarnów 15. czerwca 1897.

O g ł o s z e n i e.

L. 12660.

Zawiadamia się Przełożonych gmin, że w roku 1897 jakoteż w Styczniu i Lutym 1898. będzie urzędować c. i k. stała komisya asenterunkowa 5go i 20go każdego miesiąca, a w razie święta w następujących dniach w lokalu szpitala wojskowego w Tarnowie. Naczelnicy gmin obowiązani są dołożyć wszelkich starań, aby wszystkich popisowych, którzy dotąd się nie stawili, tej komisyi co najrychlej przedstawić.

Tarnów 10. czerwca.

Wyśledzenia i dozór policyjny.

L. 10950.

C. k. Namiestnictwo w Bernie poszukuje urodzonego w dniu 3. kwietnia 1873 r. w Rasdorf powiatu Gross-

Enzersdorf a do Biskupic przynależnego Franciszka Wykidal syna małżonków Jana i Agnieszki Wykidal urodz. Scharf.

Dotychczasowe poszukiwania za miejscem pobytu tej rodziny wykazują tylko, że ojciec pomienionego popisowego Jan Wykidal z początkiem roku 1870 przebywał przez dłuższy czas w t. zw. Heuwirtshaus w gminie Esslingen, skąd wydalił się niewiedzieć kiedy i dokąd.

Wskutek zarządzenia Wysokiego c. k. Namiestnictwa podając to do publicznej wiadomości **wzywam wszystkie urzęda gminne, aby w razie wiadomości** o poszukiwanym, doniosły mi o tem.

Tarnów dnia 5. czerwca 1897.

L. 18401.

Piotr Sosnowski, rodem z Markizowa w Rosyi, liczący lat 39, obrządku rzym. kat. ukarany przez c. k. Sąd powiatowy w Jaworowie za włóczęgostwo, zbiegł z aresztów tamtejszego Magistratu.

W razie przydybania należy go aresztować i dostawić do tutejszego c. k. Starostwa.

Tarnów dnia 10. czerwca 1897.

L. 17752.

Okólnik

Wys. c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 8. maja 1897 L. 10376 przysłało c. k. Namiestnictwu celem dalszego zarządzenia między innemi:

1) metrykę urodzenia Michała, urodzonego dnia 6. czerwca 1896 na parowcu „L'Aquitaine" syna małżonków Pawła Turek, liczącego lat 40, pochodzącego z miejscowości „Gricia" w Galicyi i tegoż małżonki Maryi Kościw liczącej lat 36 i

2) metrykę śmierci Anny liczącej 4 miesiące życia, zmarłej również na parowcu „L'Aquitaine" dnia 5 czerwca 1896. córki Michała Horbus i Katarzyny Szkapij, pochodzących z miejscowości „Bubryniów" w Galicyi.

Gdy jednak miejscowości „Gricia" i „Bubryniów" mylnie w tych metrykach nazwane zostały, gdyż miejscowości takich w Galicyi nie ma, — przeto wzywa się Magistraty i Wójtów o zbadanie, czy wyżej wymienieni nie pochodzą z której gminy tutejszego powiatu.

Tarnów dnia 10. czerwca 1897.

L. 17549.

I. C. k. **Starostwo w Żółkwi** poszukuje popisowych:
1. Izraela Deutschera z Żółkwi urodz. 1874
2. Michała Słyszewicza z Błyszczywod urodz. 1874.
3. Dmytra Klimkiewicza z Kulikowa urodz. 1873.
4. Hersza Schöffera z Kulikowa urodz. 1873.
5. Maksyma Powroźnika z Żołtaniec urodz. 1874.
6. Abrahama Rotta z Mostów urodz. 1874.

II. **C. k. Starostwo w Zbarażu** poszukuje popisowych:
1. Ignacego Winkowskiego z Hnilic urodz. 1876.
2. Iwana Dudka z Hnilic urodz. 1876.

III. **C. k. Starostwo w Drohobyczu** tożsamo popisowych:
1. Dyoniza Wagnera z Drohobycza urodz. 1875.
2. Stanisława Leśnego z Drohobycza urodz. 1875.

IV. **C. k. Starostwo w Dolinie** poszukuje popisowego Hersza Kreutera r. Schwitmana z Tyśmienicy ur. 1876.

W razie wyśledzenia należy ich przytrzymać i odstawić do tutejszego Starostwa.

Tarnów, 9. czerwca 1896.

L. 19164.

Okólnik.

W miasteczku Żabno pow. Dąbrowa przytrzymany został za włóczęgostwo i żebractwo głuchoniemy mężczyzna, około 30 lat liczyć mogący, od którego nie można się dowiedzieć, jak się nazywa i skąd pochodzi.

Rysopis jego następujący: Budowa ciała silna i zdrowa, twarz owalna, włosy ciemno blond, oczy siwe, usta i nos foremny, broda zwykła, wzrost średni, cera śniada, brwi ciemno blond, czoło zwykle. Ubrany w ciemny sztofowy potargany surdut, tabaczkowe sztofowe spodnie, buty polskie, czapka czarna sztofowa, czarną kamizelkę, w białą potarganą koszulę, a z prędkiego nań spojrzenia z powodu rzadkiego zarostu, ma podobieństwo do żyda. —

Wzywam wszystkie zwierzchności gminne o zarządzenie poszukiwań, czy opisany nie pochodzi, z której gminy tutejszego powiatu.

Tarnów 14. czerwca 1897.

L. 19275.

Okólnik.

Postawiony pod dozór policyjny na 3 lata prawomocnem orzeczeniem c. k. Starostwa w Tarnobrzegu z dnia 9. lipca 1896 l. 8977. Jakób Wilk z Dęby, opuścił 15. października r. z. gminę swego zamieszkania i udał się w niewiadomym kierunku.

Wilk, liczący lat 26 jest wzrostu słusznego, silnej budowy ciała, owalnej twarzy, ócz siwych, włosów blond, posiada nos i usta proporcyonalne, zęby zdrowe, mówi tylko po polsku.

W razie przydybania należy go odstawić do najbliższego c. k. Sądu.

Tarnów 15. czerwca 1897.

Przypomnienie.

Przypominam **po raz wtóry** Wójtom, że termin przedkładania wykazów szkód powstałych wskutek pożarów i gradobicia z r. 1896 upłynął z końcem kwietnia b. r.

Wójtowie, którzy nie nadeślą wykazu do 25. b. m., narażą się na dotkliwe grzywny.

Tarnów 15. czerwca 1897.

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta w Tarnowie:

Dunajewski.

Część II.

Rozporządzenia c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Część III.

Rozporządzenia i ogłoszenia Wydziału powiatowego.

Redakcya i wydawnictwo c. k. Starostwa w Tarnowie. W drukarni Józefa Styrny w Tarnowie.